

METSÄNEUVOSTON KOKOUSMUISTIO 5/2018

Aika: 19.12.2018 klo 14.00–16.00 (kahvia tarjolla klo 13.30)

Paikka: Säätytalo (Snellmaninkatu 9-11), Sali 23

Osallistujat:

Jari Leppä, MMM, pj.

Mika Aalto, Kemianteollisuus ry
Anu Avaskari, Saamelaiskäräjät
Leena Paavilainen, Luonnonvarakeskus
Sari Lantta, Suomen metsäkeskus
Juha Hakkarainen, MTK r.y.
Helena Herttuainen, Luonnon-, ympäristö- ja metsätieteilijöiden liitto Loimu ry
Antti Otsamo, Metsähallitus
Marjaana Liukko, Suomen 4H-liitto
Mikko Jalo, Suomen Partiolaiset - Finlands Scouter ry
Eki Karlsson, Suomen Latu ry
Marja Kokkonen, MMM
Jari Kostama, Energiateollisuus ry
Kai Merivuori, Sahateollisuus ry

Jouni Pykäläinen, Itä-Suomen yliopisto
Liisa Mäkijärvi, Suomen Metsäsäätiö
Juha S. Niemelä, MMM, 2. vpj.
Ari Niiranen, YM
Jyrki Alapartanen, Teollisuusliitto
Ilpo Puputti, METO - Metsäalan Asiantuntijat ry
Tauno Partanen, Suomen riistakeskus
Matti Peltola, Koneyrittäjien liitto ry
Anders Portin, Suomen Metsäyhdistys ry
Eeva Primmer, Suomen ympäristökeskus
Liisa Rohweder, WWF Suomi
Tomi Salo, Metsäteollisuus ry
Reima Sutinen, TEM
Pekka Äänismaa, Lusto

Katja Matveinen, MMM, sihteeri

Asiantuntijat:

Teppo Säkkinen, MMM
Päivi Kari, MMM
Reetta Pilhjerta, MMM
Jari Kouki, Itä-Suomen yliopisto

1. Kokouksen avaus

Juha Niemelä avasi kokouksen kello 14. Asialistan ministerin ajankohtaiskatsaus muutettiin pidettäväksi siinä vaiheessa, kun hän saapuu paikalle, minkä lisäksi osastopäällikkö Niemelä pitää ajankohtaiskatsauksen metsien vertailutasoa koskien. Lisäksi muutettiin luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnin ja metsästrategian päivitystä koskevien kohtien käsittelyjärjestys. Asialista hyväksyttiin näillä muutoksilla.

2. Osastopäällikkö Niemelän ajankohtaiskatsaus

Juha Niemelä kertoi, että maankäyttöä koskevan ns. LULUCF -asetuksen edellyttämä metsien vertailutaso julkaistiin viime keskiviikkona. Kyseessä on koko valtakunnan tasolle tehty laskelma, joka on tehty LULUCF-kriteerien perusteella teknisenä laskelmana. Velvoitekauden (2021-2025) todellisia metsien hiilinieluja arvioidaan vertailutasoa vasten, kun arvioidaan metsistä saatavaa mahdollista hyötyä tai rasiitetta EU:n ilmasto- ja energiapolitiikan kehikossa. Metsistä saatavaa hyötyä voidaan rajoitetusti käyttää maankäyttösektorin tavoitteen saavuttamiseksi. Tavoitteena on saada metsätalous- ja maankäyttösektorin nielu vähintään 0-tasolle

Vertailutaso puutuotteet mukaan luettuina on -34,77 miljoonaa tonnia hiilidioksidiekvivalenttia (CO₂-ekv) ja ilman puutuotteita -27,88 milj. tonnia vuodessa. Julkaistu Suomen vertailutaso on kunnianhimoinen, ja se kannustaa ylläpitämään ja vahvistamaan metsänielua muun muassa aktiivisilla metsänhoitotoimilla.

Huomionarvoista on se, että metsien todellisesta hiilinielusta saatava hyöty, jos nielu ylittää vertailutason, on vain 2,5 milj. tonnia CO₂-ekvivalenttia/v (EU-asetuksen mukainen, perustana Suomen vuoden 1990 päästöt; koska olivat alhaiset, niin nieluhyötykin määrättiin alhaiseksi). Jos siis metsien hiilinielu olisi vaikkapa 10 milj. tn CO₂-ekvivalenttia/v korkeampi kuin referenssitaso, laskentasääntöjen mukaan voisimme hyödyntää vain 2,5 maankäyttösektorin kuten peltojen päästöjen kompensoinnissa. Tämä on se vaikea asia ymmärtää, kun korkeaa hiilinielua sinällään pidetään hyvänä asiana.

Hyvää laskentasäännöissä on se, että fossiilisten polttoaineiden päästöt on vähennettävä. Pakokaasujen tupruttelua on vähennettävä, sillä metsien hiilinieluilla niitä ei voida kompensoida. Vertailutasoraportti toimitetaan komissiolle vuoden loppuun mennessä, jonka jälkeen niille tehdään kansainvälinen arviointi vuoden 2019 aikana. Sen jälkeen tiedämme, mihin hiilinieluumme vertaamme.

Keskustelussa tuotiin esille, että hyvä metsänhoito on tuottanut tulosta. Nielun mahdollistama puun käyttö linkittyy melko hyvin metsästrategian tavoitteen ja Luken arvioimien kestävien hakkuumahdollisuuksien kanssa.

3. Metsäneuvoston edellisen kokouksen pöytäkirja

Edellisen kokouksen muistio (liite 1) hyväksyttiin.

4. Luontotyyppien uhanalaisuusarviointi, Jari Kouki, Itä-Suomen yliopisto

Jari Kouki esitteli luontotyyppien uhanalaisuusarviointia metsiä koskien (liite 2).

Keskustelussa tuotiin esille seuraavia asioita:

- Luontotyyppien turvaaminen on tärkeää.
- On hyvä uutinen, että mikään luontotyyppi ei ole kokonaan hävinnyt. Hyvä uutinen on myös, että asioita voidaan korjata. Keskeistä on, mitä tehdään tästä eteenpäin.

- Kysyttiin, voidaanko luonnon monimuotoisuuden suotuisan tilan saavuttamista odottaa vuoteen 2050. Toimenpiteitä olisi tehtävä nopeasti muun muassa liittyen kuolleen puun määrään. Kansallisessa metsästrategiassa tavoiteltu 5 m³/ha ei riitä, vaan tason pitäisi olla 10 m³/ha.
- Metsäryhmän esittämät seitsemän toimenpidekokonaisuutta ovat oikeita. Mikään niistä ei ole uusi asia. Positiivista onkin se, että näitä toimia tehdään jo aktiivisesti. Samat asiat ovat esillä jo muun muassa metsästrategiassa. Tämä tarkoittaa, että luontotyyppien turvaamiseen on reagoitu oikealla tavalla. Kysymys on, miten näihin toimiin voidaan panostaa entistä enemmän.
- Arviointitulokset tarkoittaa, että kangasmetsien luontotyypit ovat uhanalaisia kolmen käytetyn laatuksiteerin – kuolleen puun, järeän puun ja lehtipuuosuuden – perusteella. Juuri näiden kolmen laatuksiteerin eteen on tehty työtä ja sitä tullaan jatkamaan.
- Vahvuutemme on, että Suomessa talousmetsät ovat maailman kattavimmin sertifioituja. Pinta-aloja tarkasteltaessa PEFC on Suomessa valtamenetelmä. Muuttuessaan kriteerit vaikuttavat 90 %:lla talousmetsistä. Olisi tärkeää, että myös kriitikot olisivat mukana vaikuttamassa kriteereihin. Jos isoja muutoksia halutaan, sertifiointi on siihen hyvä väline. Luonto ei voita, jos yhteistyötä ei tehdä.
- Olisi mielenkiintoista tietää, miltä muiden maiden tilanne näyttää samalla IUCN:n menetelmällä. Reaalielämässä tehdään holistisia päätöksiä, eikä tilanne globaalisti ole helppo ihmiskunnan kasvaessa ja luonnonvarojen käytön lisääntyessä. Luonto on tärkeä, mutta reaalielämää ei voida unohtaa.
- Metsäteollisuus toimii kansainvälisillä markkinoilla. Siksi on kiinnostavaa, tehdäänkö muualla oikeasti paremmin kuin Suomessa. Faktat pitää tunnustaa, mutta benchmarkkauksesta voidaan oppia. Meitä tarkastellaan tarkemmin kuin niitä maita, joilla on huonompi tietopohja. Kannattaa kuitenkin olla ylpeä siitä, että meillä on tietoa, vaikka tilanne ei olekaan optimaalinen.
- Meidän pitää tehdä osamme, mutta emme voi ottaa vastuuta kaikesta. Kansainvälinen kilpailukyky pitää huomioida.
- Asiakkaat tulevat vaatimaan vastuullisempaa metsätaloutta.
- Kysyttiin, millä perusteella luontotyyppien uhanalaisuusluokka määräytyy: millä perusteella ne joutuvat eri luokkiin.
- Kysyttiin, mikä selittää nuorten metsien uhanalaistumista. Eivätkö ne ole luontaisia?
- Kysyttiin, onko mahdollista, että tulos on nolla eli mikään ei ole muuttunut.
- Kehitystä saadaan käännettyä myönteisemmäksi nopeilla toimenpiteillä. Miten tätä voitaisiin tuoda metsäpolitiikkaan? Mikä on Suomen asema markkinoilla, trend-setterinä tai neuvotteluissa? Kestävän metsätalouden eri näkökulmia on hyvä edistää rohkeasti. Pitää osoittaa, että kestävyysvajeesta ollaan tietoisia. Lisäksi pitää pystyä osoittamaan, että tieto tuodaan käytäntöön.
- Metsästrategiassa ei ole otettu biodiversiteettiä mukaan riittävästi kansainväliseen metsäpolitiikkaan.
- Ymmärrämme, mitä metsänkasvatusmenetelmien monipuolistaminen tarkoittaa, mutta kaikki muut eivät välttämättä ymmärrä sitä. Pitäisi pian pystyä konkretisoimaan säästöpuiden ja kuolleen puun asema kaikissa metsänkasvatustilanteissa. Järeää puuta pitäisi osata vaalia. Säästöpuiden asemaa voisi vahvistaa. Kysyttiin, miten talousmetsien luonnonhoitotoimilla voidaan edistää trendin kääntämistä.
- Kiitettiin sitä, että pitkä aikajatkumo on otettu huomioon. Ehdotettiin jatkotutkimusta, jossa otettaisiin mukaan yhteiskunnalliset ja maankäytön muutokset. Se auttaisi tekemään johtopäätöksiä syistä ja seurauksista.
- Kysyttiin, mikä on ollut lähde 1750-luvun metsien tilaan.
- Samoja toimenpiteitä on jo tehty eri organisaatioissa ja eri intensiteeteillä. Luke ja SYKE ovat selvittäneet, miten erilaisilla hakkuumäärillä pystytään turvaamaan monimuotoisuus. Nämä keinot ovat hyvin samoja kuin tässä esitetyt.
- Latviassa tilanne on kärjistynyt luonnonsuojelijoiden ja metsänomistajien välillä. Siellä oltiin vaikuttaneita niistä keinoista, joita meillä on ollut käytössä. Latviassa ongelmana on rahallisen kompensaaion sekä vuorovaikutuksen puute. Meillä vuorovaikutus toimii. Tässä tilanteessa pitäisi varmistaa, että kaikilla toimijoilla säilyy motivaatio tehdä tarvittavia toimia ja lisätä niitä.

- Kansallisen metsästrategian lisäksi meillä on myös biodiversiteettistrategia ja METSO-ohjelma. Talousmetsissä on käynnissä muun muassa Monimetsä-hanke.
- Ristiriitaista on, että toimia pitäisi tehdä nopeasti, mutta niiden tulosten näkyminen luonnossa vie aikaa.

Jari Kouki vastasi:

- Mitä nopeammin toimitaan, sitä parempi. Toimenpiteet vaikuttavat kuitenkin eri aikajän-teillä. Esimerkiksi kulotuksella ja ennallistamispoltoilla voidaan saada positiivista kehitystä nopeasti. Sen sijaan vanhojen metsien osalta tilannetta ei paranneta nopeasti, paitsi sillä noin puolen prosentin osuudella metsämaasta, jota vanhoista metsistä ei VMI:n mukaan ole suojeltu. Pitäisi olla strateginen toimenpideohjelma, jota myös seurattaisiin.
- Monet ajatukset periytyvät jo kahdenkymmenen vuoden taakse. Uutta toimenpide-esityksissä ei sinällään ole, mutta vaikuttavuuden lisääminen on kriittistä. Osittain vaikuttavuuden lisääminen voi olla taloudellinen kysymys, mutta osittain kyse on metsätalouden käytäntöjen kehittämisestä. Esimerkiksi säästöpuiden osalta voisi olla parempi jättää 50 kuutiometriä joka kymmenennelle hehtaarille kuin nykyinen määrä joka hehtaarille. Käytäntöihin pitäisi hakea vaihtoehtoja. Sen lisäksi tarvitaan kuitenkin myös volyyymiä.
- Tärkeää on, että myös tulevina vuosina on mahdollista kerätä tietoja. Lajistotieto olisi parasta monimuotoisuuden tilan arvioinnin kannalta. Puustotekijät heijastuvat lajistoon, joten ne ovat myös käyttökelpoisia.
- Kolme kangasmetsien laadun arviointiin valittua rakennetekijää ovat hyvät kattamaan kokonaisuutta. Olisi ollut ongelmallisempaa katsoa asiaa vain yhden muuttujan osalta, esimerkiksi kuolleen puun. Mielellään otetaan vastaan ehdotuksia siitä, mitä muita laatutekijöitä voitaisiin arvioida, josta aineistoja on saatavilla.
- Vertailua ei metsien osalta tehty edelliseen arviointiin, sillä menetelmän muutos vaikuttaa tulokseen. Vuoden 2008 ja vuoden 2018 arvioinnit eivät ole vertailukelpoisia.
- Suomi on edelläkävijän roolissa. Vastaavaa ei ole tehty muualla. Menetelmä on kansainvälinen ja sovellettavissa muuallakin. Yksi tavoite on ollutkin tehdä menetelmä, jolla maat ovat vertailukelpoisia. Muiden maiden tilanne ei kuitenkaan ratkaise meidän ongelmiamme. Edelläkävijän rooli on kuitenkin haastava.
- Järeää energiapuuta koskeva tieto on peräisin Luken tilastoista. Menetelmä on varsin monipuolinen. Kriteereitä oli 12. Ne liittyvät pinta-alan tai laadun muutoksiin eri aikajän-teillä ja voimakkuudella. Voi tapahtua pieni muutos suurella pinta-alalla tai suuri muutos pienellä pinta-alalla.
- Nuorissa metsissä on kyse siitä, että nuoria sukkessiovaiheita on paljon, mutta ne eivät ole laadultaan vastaavia kuin luonnontilaiset sukkessiovaiheet. Olennainen tekijä on se puuaineksen määrä, joka nuoreen sukkessiovaiheeseen jää.
- Tulos voi ilman muuta olla myös, että muutosta ei ole. Itse asiassa huomattava osa tarkasteluista tuottaa nollan.
- Kriteereistä valitaan suurin muutos, mikä johtaa uhanalaisuusluokkaan.
- Uhanalaisuusarviointi ei ole toimintaohjelma, eikä suojeluohjelma, vaan dokumentoi sitä, miten luonto on muuttunut. Asiantuntijaryhmän toimenpide-esitykset ovat yleisellä tasolla. Esimerkiksi metsänkasvatusmenetelmien monipuolistaminen voi tarkoittaa jatkuvaa kasvatusta tai esimerkiksi nykyisten menetelmien kehittämistä.
- Talousmetsien luonnonhoidolla on merkitystä riippuen siitä, millaista luonnonhoito on. Esimerkiksi säästöpuumäärien pitäisi olla riittäviä ja kulotusta pitäisi lisätä erityisesti valtion mailla.
- 1750-luvun metsien tilan arvioinnissa on käytetty tietoa luonnonmetsien esiintymisalueista, metsien käyttöhistoriasta ja siitä, mitkä alueet ovat olleet ihmisvaikutuksen piirissä. Lapissa metsät ovat oletettavasti olleet hyvin luonnontilaisia 1750-luvulla, jolloin rakennepiirteitä voidaan johtaa luonnonmetsätutkimuksista. Etelä-Suomesta sen sijaan noin 1/3 on ollut luonnontilaisia, minkä mukaisesti luonnonmetsien osuutta vähennettiin. Tämä tehtiin konservatiivisena arviona. Arviota muutettiin myös sen perusteella, että ilmasto-olot olivat 1750-luvulla erilaiset kuin nyt.

Inventointitietoja ennen VMI:tä on ollut vähän, mutta saatavilla olevat tiedot kertovat puuston määrän muutoksista samansuuntaista kokonaiskuvaa kuin tehdyt arviot.

- Keskustelu käynnistyy vasta nyt ja kaikkia kommentteja voidaan hyödyntää jatkotyössä.

Jari Kouki kiitti keskustelusta ja toivotti hyvää joulua.

5. Metsästrategian päivitys, Marja Kokkonen, MMM

Marja Kokkonen kertoi metsästrategian päivitykseen (liitteet 3a ja 3b) liittyen erityisesti siitä, mitä muutoksia lausuntojen perusteella on tehty.

Saamelaiskäräjien kanssa on käyty saamelaiskäräjälain 9 §:n mukainen neuvottelu. Tekstiin on tehty Saamelaiskäräjien lausunnossaan toivomia vahvistuksia ja lisätty saamelaisia koskeva tietolaatikko. Lisäksi luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnista on lisätty tietolaatikko.

Keskustelussa tuotiin esille:

- EU:lla ei ole yhteistä metsäpolitiikkaa.
- Metsästrategiassa on tarkasteltu monimuotoisuutta enemmän kuin missään aiemmassa strategiassa tai ohjelmassa. Metsissä myös tehdään työtä monimuotoisuuden eteen enemmän kuin aiemmin.
- Kysyttiin, pitäisikö kasvun lisäystä painottaa. Voisiko tavoite olla enemmän?
- Voisiko joutomaiden metsittämiselle olla tavoite, esimerkiksi metsäpinta-ala ei vähene. Toimenpiteessä rakentamisen vuoksi vähenevää metsäpinta-alaa paikattaisiin metsityksellä.
- Ehdotettiin hakkuukertymän sijaan puhuttavan käyttömahdollisuuksista, mitä ei vakioitaisi tietyille tasolle. Luken arvion mukaan kestävät hakkuumahdollisuudet kasvavat 84:stä 93:een.
- Monimuotoisuuden turvaamiseksi tarvitaan lisää vauhtia, volyyymiä ja konkretiaa. Ehdotettiin strategista toimintaohjelmaa.
- Inhimillisiä resursseja - osaamista ja jaksamista - on käsitelty puutteellisesti. Työhyvinvointia esitettiin mittaristoon mukaan. Mittarina voisi olla, että mittaristo luodaan.
- Puunkorjuun koneellistaminen on vaikuttanut pitkällä aikavälillä katsottuna työllisyyteen. Lyhyellä aikavälillä koneellistaminen on kuitenkin lisännyt työllisyyttä. Jos ei olisi koneellistettu, ei olisi puunkorjuutakaan.
- Biodiversiteetti- ja ilmastoasiat on otettava tosissaan. Hankesalkun hankkeista kolme liittyy suoraan niihin. Itse asiassa monimuotoisuus on tavalla tai toisella läpäisevänä asiana kaikissa hankkeissa. Oleellista on se, että biodiversiteetti- ja ilmastoasiat ovat mukana ja niitä viedään eteenpäin kaikessa tekemisessä.
- Toivottiin, että koottaisiin raportti siitä, miten eri vaiheissa tulleita kommentteja otettiin huomioon. Tällainen voisi olla myös strategiassa (siht. huomio: tehdään valtioneuvostokäsittelyyn). Samalla osoitettaisiin, että arvostetaan eri tahoilla asiaan investoitua aikaa.
- Tekstiosiossa on mainittu kansainväliset biodiversiteettiä koskevat sitoumukset, mutta ekologinen kestävyys ei muuten tule tekstissä riittävästi esille.
- Keskustelua käydään ekologisista kompensatioista, mukaan lukien hiilikompensatiot. Esimerkiksi metsittämiseen voitaisiin kohdentaa kompensatiomekanismin kautta saatavaa rahoitusta. Samalla tarkennettiin, että kyse ei ole ruuantuotannossa olevien peltojen metsityksestä.
- Metsien itseisarvo voisi näkyä strategiassa paremmin, erityisesti hankkeessa B.
- Hankkeessa F tavoitellaan virkistyskäyttöalueiden korjausvelan pienentämistä. Ehdotettiin puhuttavan korjausvelan umpeen kuomisesta kokonaan.
- Työtä on valmisteltu avoimesti ja se on erinomainen. Lausuntokierros osoittaa, että pohjatyö on tehty hyvin. MMM:öä kiitettiin valmistelusta.
- Kaupallistaminen on jäänyt tekemättä monilta vanhoiltakin tuotteilta. Se voisi olla mukana laajemminkin kuin vain uusien tuotteiden osalta.

- Todettiin, että monimuotoisuuden turvaamisen toimenpiteitä operationalisoidaan tarkemmin, kun uusi biodiversiteettistrategia hyväksytään.

Marja Kokkonen vastasi:

- Uusimpaan metsästrategialuonnokseen on lisätty Luken tekemä vaikutusarviointi. Lukesta on saatu viestiä, että kasvutavoite on erittäin haasteellinen. Tämän kunnianhimoisempaa tavoitetta strategiaan ei voida laittaa.
- Metsitystä koskeva tieto ei vielä riitä tavoitteen asettamiseen. On valmistumassa hankkeita, joiden perusteella asiasta voidaan keskustella: mitä voitaisiin metsittää ja millä rahoituksella.
- Markkinat määrittävät, miten onnistumme hakkuutavoitteessa. Tavoite ei voi olla joustava siksi, että metsästrategiassa pitää tarkastella kokonaisuutta. Meillä pitää olla luku, jota vasten muita tavoitteita, kuten hiilinielua ja monimuotoisuutta, voidaan tarkastella. Jos lisäisimme hakkuumääriä puuntuotannollisen, nykyiset suojelupäätökset sisältävän, kestävän hakkuumahdollisuuden mukaan, emme pystyisi saavuttamaan kunnianhimoista nielutavoitetta.
- Monimuotoisuuden osalta on pyritty kokonaisvaltaiseen lähestymistapaan. Metsästrategian lisäksi kokonaisuuteen kuuluvat biodiversiteettistrategia ja METSO-ohjelma, missä yhteyksissä asiasta keskustellaan lisää. Monet päätökset metsien käsittelystä tehdään sertifiointin piirissä.
- Metsämiesten Säätiö ja MMM ovat päätyneet Luken ja Tilastokeskuksen kanssa siihen, että työhyvinvoinnille luodaan tilastointi. Metsästrategian päivityksessä on pidetty kiinni siitä, että mittareiden määrää ei lisätä. Asia on kuitenkin etenemässä, ja tilastointia pilotoidaan ensi vuonna.
- Katsotaan, että työllistyminen on ilmaistu oikein.
- Prosessissa pyritään läpinäkyvyyteen.
- Periaatetasolla on todettu, että Pyöreän pöydän keskustelufoorumi jatkaa myös ensi vuonna. Siellä ovat myös ympäristöjärjestöt mukana. Toivoisimme, että niitä olisi enemmän metsäneuvostossakin. Tiedonvälityksessä ja toimenpiteiden suunnittelussa voidaan hyödyntää myös Pyöreän pöydän foorumia.
- Strategiassa on mukana myös hiilikompensaatioita koskeva selvitys.
- Täsmennetään virkistyskäyttöraakenteiden korjausvelan umpeen kuromista.
- Laitetaan näkyville, että YM tekee kokonaisvaltaisen suunnitelman luontotyyppien tilan parantamiseksi.
- Kaupallistaminen on tärkeä toimi.

Puheenjohtaja totesi, että tarkennukset tehdään keskustelun pohjalta. Lisäksi teknisiä muutoksia voidaan vielä tehdä. Marja Kokkonen lisäsi, että metsäneuvoston hyväksynnän jälkeen strategia on tarkoitus viedä tammikuussa talouspoliittiseen ministerivaliokuntaan ja sen jälkeen helmikuussa valtioneuvostoon.

Liisa Rohweder pyysi kirjaamaan muistioon, että WWF ei ole tyytyväinen uhanalaistumiskehityksen pysäyttämiseen, toimien riittävyyteen ja kunnianhimon tasoon.

Metsäneuvosto hyväksyi omalta osaltaan metsästrategian keskustelussa esiin tulleilla tarkennuksilla.

Juha Niemelä luovutti puheenjohtajuuden ministeri Lepälle kello 15.45.

6. Ministeri Lepän ajankohtaiskatsaus

Kuten olemme viime päivinä huomanneet mediasta, Katowicessa saavutettiin merkittäviä edistymisaskelia ilmastonmuutoksen hillitsemisessä. Katowicessa saatiin maailmanlaajuinen yhteisymmärrys Pariisin sopimuksen sääntökirjasta. Nyt kaikilla maailman mailla on yhtenäiset säännöt, joiden pohjalta voidaan edetä ilmastohaasteen ratkaisemiseksi. Tämä on monenkeskisen yhteistyön kisällinäyte, josta meidän kaikkien on syytä olla tyytyväisiä. Nyt käsiteltävänä olevassa kansallisen metsästrategiassa korostetaan juuri monenkeskistä ja sääntöpohjaista yhteistyötä – se on myös Suomen metsäsektorin etu. Metsät eivät olleet tällä kertaa kiistakohteena Katowicen neuvotteluissa – erinomaista oli kuitenkin se, että metsien ja

maankäyttösektorin erityispiirteet tunnistettiin mm. metsätuotteisiin sekä luonnontuhoihin liittyen. Lisäksi olen tyytyväinen Puolan johdolla laadittuun ministeritason metsäjulkilausumaan joka tuo tasapainoisesti esille metsien, kestävän metsätalouden ja metsätuotteiden merkityksen ilmastopolitiikan kokonaisuudessa. Ilmastoprosessi tulee jatkumaan ensi vuonna – odotukseni on, että ensi vuoden aikana keskustellaan vilkkaasti mikä olisi riittävä kunnianhimon taso Suomen ja EU:n päästövähennysten osalta. Oma vankkumaton näkökantani on, että metsät ovat osa ratkaisua eikä metsien kestävää käyttöä tulisi tarpeettomasti rajoittaa.

Maanantain maatalousneuvostossa ja myös viime viikolla EU:n pysyvässä metsäkomiteassa käsiteltiin metsätuhoja. Kuivuus, metsäpalot ja kaksi-kolme sukupolvea kesässä kirjanpainajia, ovat aiheuttaneet kuluvana vuonna valtavia tuhoja eri puolella Unionia, ei vähiten jo naapurissamme Ruotsissa. Tuhoriski koskee myös tulevia vuosia ja on yksi ilmenevä ilmaston lämpenemisen seurauksista. Metsätuhojen välttämiseksi pitää lisätä yhteistyötä. Lisäksi maatalousneuvostossa käsiteltiin EU:n biotalousstrategiaa.

Katsaukseni lopuksi haluan muistuttaa, että metsät tarjoavat ratkaisuja ilmastomuutokseen. Me voimme omalta osaltamme edistää ratkaisuja tämän kokouksen päätöksillä kansallisesta metsästrategiasta. Uuhiin on varauduttava ja mahdollisuudet hyödynnettävä tarkastelemalla koko ketjua metsien hoidosta ja suojelusta tuotettuihin tuotteisiin ja palveluihin saakka. On selvää, että kestävyys on läpileikkaava asia kaikessa tekemisessä. Yhteistyö on keskeistä, ja metsäneuvosto on tärkeä tässä keskustelussa.

Kysyttiin, keskusteltiin COP 24:ssa siitä, että metsäpaloja ei pitäisi käsitellä osana ilmastopolitiikkaa. Tuotiin esille, että myös metsäpalot ovat ihmisen aiheuttamia. Metsäpalojen vähentämiseen pitäisi olla insentiivejä myös ilmastopolitiikan näkökulmasta. Luvattiin selvittää asiaa.

6. Metsäneuvoston toimintasuunnitelma 2019, Katja Matveinen, MMM

Katja Matveinen esitteli lyhyesti metsäneuvoston toimintasuunnitelmaa vuodelle 2019 (liite 4). Hän totesi, että toimintasuunnitelma on samankaltainen kuin edellisenä vuonna. Lähettyyn muutokseen on tehty jo metsäneuvoston toimikautta koskeva lisäys: ”Metsäneuvoston ja sen työvaliokunnan nykyiset kokoonpanot on esitetty liitteessä 1. Uusi metsäneuvosto on tarkoitus asettaa kesäkuussa 2019.” Myös verkostojen kokoonpanoa tullaan tarkastelemaan, kun uusien strategisten hankkeiden käytännön organisointia suunnitellaan. Lisäksi maaliskuun kokoukseen tullaan päivittämään tarkempi viestintäsuunnitelma. Käytiin läpi ehdotus vuoden 2019 kokousaiheista.

Toimintasuunnitelma hyväksyttiin.

7. Tiedoksi

- Resurssitehokas metsänhoito -työryhmän työn päätös (liite 5)
- Monimetsä-hankkeen työn päätös (liite 6)

Merkittiin tiedoksi Resurssitehokas metsänhoito -työryhmän ja Monimetsä-hankkeen työn tuotokset.

8. Muut asiat

Muita asioita ei ollut.

9. Seuraavat kokoukset

- 21.3.2019 klo 13-15 (kahvia tarjolla klo 12.30), Säätytalo, Sali 23

10. Kokouksen päättäminen

Ministeri Leppä kiitti kokouksesta ja hyvästä työstä yhteisen asian eteen. Keskustelu on ollut mieluisaa. Se on voitu pitää rakentavana ja tulevaisuuteen katsovana. Hän toivotti hyvää joulua ja uutta vuotta ja päätti kokouksen kello 16.